

Henviſning overhovedet kunde føre, og hvilke Følger, den kunde have for Fremtiden, vil den ganſte ſtride imod Loven af 29de December 1857. Det ærede Medlem fra Ribe vil ſe, at denne Lov ikke giver ham Medhold, thi i dens § 8 er der kun Tale om, at Nedſlagning kan finde Sted, naar der enten er Rvægpeſt eller ondartet Lungesygge, og da faar Bedkommende Erſtattung, ſaavidt jeg erindrer ² af Dyrets Værdi; men, naar det derimod er andre Sygdomme, ved hvilke der kun er Tale om Afſpærring, vil det ærede Thing ſe af den nævnte Lov, at endog alle Udgifter, ſom ere en Følge af denne Lovforſkrift, blive at afholde af Dyrets Eier. Der er kun Tale om, hvad vedkommende Dyrlæge har koſtet; hvad han har udført, bliver at erſtatte af Amtsrepartitionſfonden. Jeg vil derfor haabe, at det høie Thing ikke vil tage noget Henſyn til dette Andragende og til denne Indſtilling af det ærede Medlem for Ribe. — Ganſke anderledes forholder det ſig med Andragendet under Nr. 5. Det er fra to Gaard-eiere i Billebøll ved Grændſen, ſom have lidt Tab i Anledning af den Foranſtaltning, der blev truſtet af Regjeringen den 9de Auguſt f. A., hvor-efter intet Kreatur maatte føres over Grændſen. Den Tilfældighed, at diſſe to Mænd have Ford paa den anden Side af Grændſen, har havt til Følge, at de ved Regjeringens Foranſtaltning ere blevene affaarne fra at føre deres Kreaturer over Grændſen, hvilket har medført, at de have havt et Tab, om end ikke ſaa ſtort, ſom de ſelv formene, ſaa dog et ſaadant, at diſſe Anſøgere have noget Krav paa Smøbedommen. Udvalget har derfor ogſaa foreſlaaet deres Andragende henviſt til Indenrigsminiſteren. — Nr. 8 er fra en gammel Bekjendt, nemlig Skolelærer Gaſen i Nærheden af Solbet, hvis Andragende iſſor, uagtet kun et Mindretal i Udvalget gjorde Indſtilling om, at det ſkulde henviſes til Krigsminiſteren, dog fik et meget ſtort Flertal for ſig i ſelve Thinget, idet det blev oplyſt fra flere Sider, at man ikke kunde ſkjønne Andet, end at Manden havde lidt Uret. Det blev nemlig godtgjort, at Heſten, da han fik den, havde en Sygdom, ſom havde den daarlige Foderſtand og Mul-ten til Følge, og at han i det Hele taget var en ſlunk Fodervært. Andragendet blev henviſt til Krigsminiſteren, men denne har givet et afflaaende Svar, uden i mindſte Maade at begrunde, hvor- fra Afſlaget ſtammede. Udvalget ſavde ment at være blevet ſat i Stand til ved 1ſte Behandling at faae Grunden til dette Afslag at vide, men det er ikke ſtet, og man maa altsaa forvente, at man ikke har havt Lyſt til at komme frem med diſſe Grunde. Man har derfor paamy foreſlaaet Andragendet henviſt til Krigsminiſteren i Gaab om bedre Held. — Det næſte Andragende er fra Beboere i nogle Klitſogne, og gaar ud paa Diſſet om, at de maa faae Del i de ilandbrevne Effekter, ſom nu kun Strandfogderne have med at gjøre,

ligeſom de ønske, at Sogneraadet af ſin egen Midte maa komme til at udnævne Opſynsmænd. Uagtet det ærede Medlem for Thisted (Lund) har bedet Udvalget om at overveje, om det ikke antog, der var Grund til at tage Henſyn til denne Anſøgning, hvad Udvalget ogſaa har gjort, har det dog ikke kunnet finde tilſtrækkelig Grund til at indlade ſig paa denne Sag. — Andragendet under Nr. 13 er fra Lærer Søren Petersen i Rindstrup, ſom har et Børnehjem, der ſynes at være i meget heldig Fremvæxt. Det ſynes ogſaa, ſom om de nærmest Paagældende intereſſere ſig for det, idet nemlig Skoleraadene baade i Aſſens og i Odense have tilkjendegivet deres Intereſſe, ved at yde Underſtøttelse til Skolen, hvilket ligeledes flere velſtaaende Folk i Omegnen have gjort. Hjemmet trænger dog naturligviſ til al den Underſtøttelse, det kan faae, og er fremdeles naturligviſ i Pengeforlegenhed, om ikke af anden Grund, ſaa af den, at Skolen gjerne vil udvide ſit Omraade. Der er netop et Sted, hvor det forekommer Udvalget, at Baiſenhuſets rige Midler — thi de ere vel forholdsviſ rige — kunde gjøre god Nytte, og det var dog vel nok ſaa tjenligt, at Midlerne bleve anvendte paa ſaadanne Steder, ſom til at opelſte kunſtige Driuhusplanter omkring i Siſtshovedſtaerne. Udvalget har derfor troet at kunde hen- viſe dette Andragende til Miniſteren for Kirke- og Underviſningsvæſenet, haabende, at han vil benytte nogle af Baiſenhuſets Midler dertil. — Andragendet under Nr. 14 er jo en Bekjendt fra tidligere Tid. Det er tidligere blevet afviſt, fordi det ikke kunde ſes, at Bedkommende havde været hos Finantsminiſteren; men nu har han været der og faaet Afslag, uagtet han har været Beſtillingsmand i 13½ Aar. Det har ikke været Udvalget ganſke klart, hvorvidt han kan komme ind under § 1 i Loven af 24de Marts 1865, idet man ikke veed, om han egentlig ſkal henregnes til de offentlige Beſtillingsmænd. Forſaavidt dette ſkulde være Tilfældet, har man her foreſlaaet at henviſe Andragendet til Finantsminiſteren. — Numer 15 omhandler et Andragende fra 15 Grundeiere ved Drepilelaagen, ſom jeg tror, jeg allerede omtalte ved denne Sags 1ſte Behandling. Andragendet gaar ſom bekjendt ud paa, at de nævnte Ciere meget gjerne ønske at faae Laager i Hegnet til Dyrehaven lige ud for deres Eiendomme. De mene, at dette vil have en betydelig Indflydſe paa deres økonomiſte Stilling, idet de derved kunne faae høiere Leieindtægt af deres Huſe om Sommeren, da der derved bliver Udgang til Dyrehaven. De ſtaa i den Formening, at der ingenlunde er nogen Fare for, at Dyrene, uagtet diſſe Laager, ſkulle ſlippe ud, og de henviſe til, at adskillige Andre have faaet ſaadanne Laager. Hvorvidt Andragerne have Ret i denne deres Formening, har Udvalget naturligviſ ikke kunnet afgjøre, men allerede det, at der er Tale om, at Statskaſten kan faae en Indtægt — de byde nemlig